

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษามีความสำคัญในการพัฒนาเยาวชนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานแก่คณะครูและนักเรียนที่ได้รับพระราชทานรางวัล เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2524 ความตอนหนึ่งว่า “การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติ และคุณธรรมของบุคคล สังคมและบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนพอเหมาะกันทุก ๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ ซึ่งสามารถธำรงรักษาความเจริญมั่งคั่งของประเทศชาติไว้และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด” (กรมวิชาการ, 2540 : 1) วิจิตร ศรีสอาน (2535 อ้างถึงใน อินตา ศิริวรรณ, 2544 : 33 - 34) กล่าวถึงหน้าที่ของการศึกษาว่าเป็นการฝึกอาชีพ ถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมให้แก่เยาวชน เป็นการนำความก้าวหน้ามาสู่สังคม สร้างความเป็นปึกแผ่นให้แก่ประเทศชาติ และส่งเสริมพัฒนาการส่วนบุคคล ดังนั้นจึงนับได้ว่าการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าของประเทศชาติ

หลักการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามีใช้มานานแล้ว นับตั้งแต่บังคับใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2464 ซึ่งยุคนั้นเริ่มมีกรรมการสถานศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 มีการแต่งตั้ง “คณะกรรมการประจำโรงเรียนประถมศึกษา” จนกระทั่งถึงในปี พ.ศ. 2539 ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “คณะกรรมการโรงเรียนประถมศึกษา” (รุ่ง แก้วแดง, 2546 : 160) แต่การบริหารจัดการระดับโรงเรียนยังขาดเอกภาพด้านนโยบายและมาตรฐานการศึกษายังมีการรวมศูนย์อำนาจไว้ที่ส่วนกลางเป็นส่วนใหญ่โรงเรียนขาดความคล่องตัวในการบริหารและจัดการศึกษาอย่างอิสระ ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน และองค์กรต่าง ๆ ในสังคม การจัดการศึกษาในอดีตพบว่าปัญหาสำคัญของการบริหารการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการพอสรุปได้ดังนี้ มีการรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลางขาดเอกภาพในการบริหาร ขาดประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ครอบครัว ชุมชนและสถาบันทางสังคมอื่น ขาดการพัฒนา นโยบายอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ขาดความเชื่อมโยงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่น นอกจากนั้นนโยบายต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นมาเพื่อพัฒนาการศึกษาเป็นไปอย่างไม่ต่อเนื่องเมื่อเปลี่ยนรัฐบาล หรือผู้นำแต่ละยุคคนนโยบายก็เปลี่ยนไปด้วย (สรุจ ติลปอนันต์, 2542 : 3 - 4) จากปัญหาดังกล่าวจึงได้มีแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาโดยมุ่งเน้นการกระจายอำนาจในการบริหารจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมของชุมชน และองค์กรท้องถิ่นในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ปัจจุบันได้มีพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 อันเป็นกฎหมายแม่บทที่สำคัญในการกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาของชาติและเมื่อพิจารณาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งตราขึ้นภายใต้เจตนารมณ์เพื่อจะปฏิรูปการศึกษาโดยมุ่งให้การจัดระบบบริหารจัดการการศึกษาเป็นไปโดยมีความเป็นเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในทางปฏิบัติ มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สถานศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2544 : 3) เมื่อสถานศึกษารับการกระจายอำนาจจากส่วนกลางโดยมีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการสถานศึกษา ดังนั้นสถานศึกษาจึงต้องแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความเป็นผู้นำในการบริหารจัดการศึกษา โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management) ในรูปแบบที่ชุมชนมีบทบาทหลัก ซึ่งสถานศึกษาต้องพร้อมที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นครู ผู้ปกครอง ชุมชน ศิษย์เก่า ร่วมรับผิดชอบ ตัดสินใจ ในการจัดการศึกษา หลักการบริหารตนเองสถานศึกษาสามารถเลือกดำเนินการด้วยวิธีหลากหลายตามสภาพความพร้อมและสถานการณ์ของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่เป้าหมายและมาตรฐานโดยมีองค์กรอิสระเป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพให้เป็นไปตามนโยบายระดับชาติ ดังนั้นสถานศึกษาต้องมีระบบประกันคุณภาพและพร้อมจะรับการตรวจสอบจากองค์กรภายนอกตามกฎหมาย (อุทัย บุญประเสริฐ, 2543 : 154 - 156)

ต่อมามีการประกาศให้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545) ได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่า ผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษา และได้กำหนดบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา 4 ด้าน คือด้านวิชาการ ให้ความเห็นรับทราบและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น ด้านงบประมาณ ให้ความเห็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดตั้งและการใช้จ่ายงบประมาณของสถานศึกษา ออกระเบียบข้อบังคับและจัดหารายได้จากทรัพย์สินของสถานศึกษา ด้านการบริหารงานบุคคล ปฏิบัติตามที่กฎหมายว่าด้วยระเบียบราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และด้านการบริหารทั่วไป ให้ความเห็น รับทราบ เสนอแนะและให้คำปรึกษาในการจัดทำนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาของสถานศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบายและแผนของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารวมทั้งความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น

การปฏิบัติงานตามระเบียบนี้ยังคงพบว่ามีปัญหาอุปสรรคหลายประการ ดังข้อเสนอในที่ประชุมเชิงปฏิบัติการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติเรื่อง “คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน : พลังภาคประชาชนเพื่อการปฏิรูปการศึกษา” พบปัญหาว่า กรรมการไม่มีเวลามาประชุม ไม่แสดงความคิดเห็น เบื่อการประชุม กลัวถูกเรียไ้เงิน ไม่แสดงบทบาทขาดการมีส่วนร่วม และหน่วยงานที่รับผิดชอบไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร (มติชน, 2546 : 21) สอดคล้องกับรุ่ง แก้วแดง (2546 : 160 - 161) ที่กล่าวว่า ในทางปฏิบัติจริงสถานศึกษาหลายแห่งไม่ค่อยให้ความสำคัญ จะนึกถึงกรรมการก็ต่อเมื่อต้องการเงินสนับสนุนโรงเรียน ทำให้กรรมการเบื่อหน่ายและไม่อยากมาร่วม จึงอาจกล่าวได้ว่าแม้จะมีการปรับเปลี่ยนระเบียบแต่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการยังไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของระเบียบที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากมีปัจจัยหลาย ๆ อย่างที่ไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการ

พิเชษฐ์ เจียทองศรี (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง พบว่าประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโรงเรียนในจังหวัดตรังอยู่ในระดับปานกลาง และพบปัญหาในการปฏิบัติงาน คือ กรรมการไม่ทราบบทบาทหน้าที่ ไม่มีเวลา ไม่มีความรู้เรื่องการวางแผน ไม่มีส่วนร่วมในการบริหารงานงบประมาณโรงเรียนขาดการประชาสัมพันธ์และติดตามผลกาดำเนินงาน แสดงให้เห็นว่างานคณะกรรมการสถานศึกษาที่ผ่านมายังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดพิษณุโลก (2548 : 47) ได้สรุปจุดอ่อนไว้ในแผนปฏิบัติการด้านผลผลิต และการบริการคือคุณภาพการศึกษาของแต่ละสถานศึกษามีความแตกต่างกัน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียนยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ขาดแคลนวัสดุอุปกรณ์ และคุณภาพด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ และจากการสรุปผลงานวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2547 : ข) เรื่องสภาพปัจจุบันและปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าสภาพปัจจุบันคณะกรรมการสถานศึกษามีปัญหาในด้านความรู้ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ เวลา การมีส่วนร่วมในการบริหารและจัดการศึกษา การตัดสินใจการมีส่วนร่วมในกิจกรรมในโรงเรียน และผู้บริหารและครูไม่ให้ความสำคัญ อยู่ในระดับปานกลาง และ

นพ ฃ เทพา (2544 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนราธิวาส พบว่าการปฏิบัติงานของคณะกรรมการโรงเรียนคือ กรรมการไม่เข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง ไม่มีความรู้และเข้าใจเรื่องนโยบายและแผน ไม่มีเวลาว่างเพราะต้องประกอบอาชีพเลี้ยงครอบครัว ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ขาดงบประมาณดำเนินการ บุคคลที่มาเป็นกรรมการไม่มีความรู้ความสามารถ คณะกรรมการโรงเรียนไม่ให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียน คณะกรรมการโรงเรียนไม่กล้าท้วงติงหรือเสนอแนะเมื่อโรงเรียนดำเนินการไม่ถูกต้อง ขาดการติดตาม

อย่างต่อเนื่อง ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างโรงเรียนและชุมชน ผู้บริหารมักเสนอบุคคลที่ใกล้ชิดเป็นกรรมการโดยไม่คำนึงถึงบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ

จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนประกอบกับความจำเป็นในการจัดการศึกษาโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก หาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยในการปฏิบัติงานและหาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของบุคคลดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลในการบริหารการศึกษาโรงเรียนต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้าน ความรู้ในการปฏิบัติงาน ทักษะการปฏิบัติงาน เจตคติต่องานในหน้าที่ เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยด้าน ความรู้ในการปฏิบัติงาน ทักษะการปฏิบัติงาน เจตคติต่องานในหน้าที่ และเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก
2. ปัจจัยด้าน ความรู้ในการปฏิบัติงาน ทักษะการปฏิบัติงาน เจตคติต่องานในหน้าที่ และเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก ซึ่งกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

 - 1.1 ด้านประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนจังหวัดพิษณุโลก ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 กำหนดการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนไว้ 4 ด้าน ได้แก่ วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป

1.2 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพประกอบด้วยปัจจัย 4 ด้าน ได้แก่ ความรู้ในการปฏิบัติงาน ทักษะการปฏิบัติงาน เจตคติต่องานในหน้าที่ และเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ กรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 489 แห่ง รวม 4,947 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ กรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน 216 แห่ง ผู้ให้ข้อมูลได้แก่กรรมการโรงเรียนละ 2 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน และประธานกรรมการโรงเรียน 1 คน รวม 432 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก กำหนดไว้ 4 ด้าน คือ

3.1.1 ความรู้ในการปฏิบัติงาน

3.1.2 ทักษะการปฏิบัติงาน

3.1.3 เจตคติต่องานในหน้าที่

3.1.4 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 กำหนดไว้ 4 ด้าน คือ

3.2.1 วิชาการ

3.2.2 งบประมาณ

3.2.3 การบริหารงานบุคคล

3.2.4 การบริหารทั่วไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ปัจจัย หมายถึง องค์ประกอบของคุณลักษณะของกรรมการโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียน ได้แก่ปัจจัยด้านความรู้ในการปฏิบัติงาน ด้านทักษะการปฏิบัติงาน ด้านเจตคติต่องานในหน้าที่ และด้านเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

1.1 ความรู้ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ ตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการโรงเรียนในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

1.2 ทักษะการปฏิบัติงาน หมายถึง ความชำนาญ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการโรงเรียน ในด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไป

1.3 เจตคติต่องานในหน้าที่ หมายถึง ความรู้สึก และท่าทีที่มีต่อการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียน

1.4 เวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หมายถึง การอุทิศเวลาให้กับงานของโรงเรียน การเข้าร่วมประชุมของกรรมการ และการใช้เวลาในการประชุมของกรรมการโรงเรียน

2. ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน หมายถึง ระดับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการโรงเรียนตามบทบาทหน้าที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545) ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2546 ประกอบการปฏิบัติงาน 4 ด้านได้แก่ วิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป

2.1 วิชาการ หมายถึง การพัฒนาหลักสูตรของโรงเรียนให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และความต้องการของผู้เรียนชุมชน ท้องถิ่น การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่โรงเรียน และการดำเนินการตามระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายในโรงเรียน

2.2 งบประมาณ หมายถึง การวางแผนตั้งงบประมาณ และการใช้จ่ายงบประมาณภายในโรงเรียน การออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารการเงิน การจัดหารายได้จากทรัพย์สินของโรงเรียน และการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา

2.3 การบริหารงานบุคคล หมายถึง การจัดอัตรากำลังภายในโรงเรียน การสรรหาบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การแก้ปัญหาพฤติกรรมของบุคลากรที่มีปัญหา และการจัดให้มีสวัสดิการ และอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของบุคลากร

2.4 การบริหารทั่วไป หมายถึง การจัดทำนโยบายแผนพัฒนาการศึกษาให้สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ และความต้องการของชุมชนและท้องถิ่น การจัดกิจกรรมการศึกษา การประสานงานเครือข่ายการศึกษา การสร้างความเข้มแข็งของกรรมการโรงเรียน ความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและโรงเรียน การแก้ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน และดูแลรักษาพัฒนาอาคารสถานที่ และสภาพแวดล้อมภายในโรงเรียน

3. โรงเรียน หมายถึง สถานศึกษาที่จัดการศึกษาภาคบังคับจำแนกเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก ที่มีนักเรียนไม่เกิน 300 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่ ที่มีนักเรียนตั้งแต่ 301 คนขึ้นไป

4. กรรมการโรงเรียน หมายถึง บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในกรรมการโรงเรียน ในตำแหน่งประธานกรรมการโรงเรียน และเลขานุการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

ทำให้โรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนา ศักยภาพบุคคล และคัดเลือกเข้ามาปฏิบัติงานในโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและช่วยให้ กรรมการโรงเรียนนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการส่งเสริมและสนับสนุนกิจการของโรงเรียนให้ ถูกทิศทาง โรงเรียนมีข้อมูลในการเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของกรรมการโรงเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University